

CAPELLETES

Per Angelita Escó Nos

SANT JOAN BAPTISTA DEL MAS NOU

El somni, llargament acaronat per Juan Domingo Tena Pitarch, de ser propietari d'un mas, terres i casa que poguer treballar i deixar-lo als sis fills: Regilda, Julio, Cecília, Natàlia, Julia i Amadeo, sols es va veure acomplert a mitges, fa 64 anys, després de morir la seua muller, Carmen, l'any 1938 en plena guerra, tenint problemes per a soterrar-la a Benassal. A hores d'ara encara no saben on està, per visitar-la i portar-li unes flors.

Aleshores la família Tena Badal vivia d'arrendataris al mas de Coll d'Ivol del terme de Benassal. El pare s'assabenta que estava en venda el Mas Nou de les Coves i fa el tracte amb l'administrador del senyor Federico Valls, el propietari. Però per altra banda un altre encarregat fa el mateix tracte de la venda del Mas Nou amb un altre comprador, Antolino d'Ares del Mestre. No van tindre altre remei que partir-se les finques i la casa i després triar-ho a sorts.

Aquestes dues famílies sempre es van relacionar amb harmonia, compartint dependències de la casa, com l'escala i la cuina, abans de fer obres per a independisar-se. Encara que Antolino vivia a Ares i venia temporalment per a fer les feines del camp i no va voler vendre mai la seua propietat. Així va transcórrer el temps.

Juan Domingo va rompijar la malea per a eixamplar les terres de conreu. Mana excavar dos pous d'aigua amb tan bona sort que obté prou cabdal. Col·loca un motor per a extreure-la i transformar part del terreny en regadiu. Temps enrere aquests famosos pous van abastir d'aigua a les cases de les Coves quan els estius eren d'extrema sequedat.

Actualmente, Glòria Barberà Tena, neta de Juan Domingo i el seu home Juan Antonio Adell han fet realitat el somni de l'avi, adquirint l'altra part a la filla d'Antolino, l'any 1994. Així tota la finca pertany a la família Tena, encara que des de l'any que Juan Domingo va repartir els bens als fills, tots ells tenen acudida allí per a treballar i administrar les seues pertinences.

Fent honor a la veritat, sense voler ferir sensibilitats d'altra gent, cal dir que totes les persones que formen aquesta família són d'un caràcter bondadós i discret.

La part de la casa de Juan Domingo on ara és la cuina-menjador, hi havia edificada la capella-horatori del mas, lloc on antigament es feia missa els diumenges i festes per a tots els treballadors i demés gent de la rodalia que volia acudir.

Quan van comprar la part de la casa, aquesta esglésieta estava desmuntada, desfeta a la guerra, sols quedaven les parets, el balcó del cor i el sostre, molt alt. Actualmente tapat per un revoltó, aquest sostre forma una cambra fosca i de difícil accés. Perquè la porta està paredada, la qual cosa m'ha impedit entrar per satisfer l'interès de fotografiar-ho ja que em conten que hi ha uns arcs molt antics.

A la campana del funeral de la cuina, Juan Domingo va manar instal·lar a l'obrer Manuel Barreda un plafó ceràmic de sant Joan Baptista, motiu de l'estudi i fitxa d'aquesta capelleta.

SEMBLANÇA D'AQUESTA ADVOCACIÓ

Ramon Sargatall i Pellicer ens diu: *només d'ell, de Jesus i de Maria commemorem els naixement i no la mort. Sant Joan Baptista, fill d'Elisabet i del vell Zacaries, va trigar a ser concebut, però una vegada dut a terme el fet, va donar mostres immediates de la seua vitalitat futura. Només cal que recordem el passatge de Lluc en què narra la visita de Maria a seua parenta, ja prenyada: "I succeí que, tan bon punt Elisabet sentí la salutació de Maria, l'infant saltà de goig al si d'ella..." Sant Joan és celebrat tant en els Evangelis com en l'Alcorà, i les esglésies que li han estat consagrades són in comptables, a més, ha propiciat topònims a molt països. Dos-cents tretze a França i cent vint-i-vuit a Itàlia. Catalunya té cinc poblacions que es diuen Sant Joan. I què direm de les festes? Tota la mediterrània és una foguera el 24 de juny. Sant Joan és una d'aquestes referències que agermanen els pobles del mare nostrum. Berbers, àrabs o llatins, tots surten al carrer a celebrar el solstici*